

OSNUTEK PRENOVE MED BOBENČKOVO, TRŽAŠKO IN GREGORINOVO

Kaj bo s krajanami in tržnico?

Načrti za prenovu Bobenčkove ulice, območja med Bobenčkovo in Gregorinovo ulico ter Tržaško cesto in železnico, bodo na eni od prihodnjih sej naše občinske skupščine prišli tudi na delegatske klopi – v obliki osnutka. Delegati jih bodo namreč sprejemali po dvostopenjskem postopku – najprej v obliki osnutka in nato še predloga.

V javni razpravi v prvi polovici letošnjega leta je bilo namreč v zvezi s prenovno tega območja postavljenih precej vprašanj in danih veliko predlogov. Izvršni svet je na svoji seji ugotovil, da načrtovalci pri dokončnem oblikovanju osnutka načrtov niso upoštevali pravzaprav nobenega predloga krajanov (krajevna skupnost pripomb ni imela, kot je bilo rečeno), krajan pa so dobili odgovore na vsa vprašanja. Edino, ki je še ostalo brez odgovora, je, kaj bo s sedanji prebivalci tega območja. Prav ta odgovor po bi ljudje v resnici najbolj potrebovali. Predsednik izvršnega sveta Stane Drolje je v razpravi to še posebej poudaril in dejal, da morajo vsi krajan vedeti, kam bodo šli, ko bodo zaradi novih modernih hiš padle njihove strehe nad glavo. In to čimprej. S krajan se je treba o tem pogovoriti že zdaj, da bo konec negotovosti – ne glede na to, kdaj se bo načrtovana prenova Bobenčkove ulice začela.

Veliko vprašanj v javni razpravi je zadevalo tržnico. Bo ali ne bo? Ne bo je! Razlog za to je, da na tem območju ni primernih pogojev za ureditev tržnice, niti prometnih niti prostorskih. Prav zato pa je treba še posebej previdno določiti namembnost poslovnih prostorov oziroma lokalov, ki bodo v pritličnem delu novega naselja – če bodo delegati glasovali za prenovu Bobenčkove ulice, kot je zdaj predlagano. Zagotoviti je treba, da bo na tem območju vse, kar je potrebno za osnovno preskrbo ljudi. Kar pa zadeva namembnost ostalih lokalov, se je predsednik izvršnega sveta zavzel za to, da jih ne bi »pobrali« samo gostinci, taki ali drugače. Mnenja ostalih članov izvršnega sveta pa so bila deljena. Eno od teh mnenj je bilo, da

gostinstva ni mogoče povsem izključiti. En sam lokalček prav gotovo ne bo dovolj, še posebno, če bi hoteli zagotoviti kakovostno ponudbo. Najboljši način za zagotovitev kakovosti je konkurenca. Za zagotovitev miru (in preprečitev onesnaževanja) pa imamo drugačne možnosti predvsem predpise.

Tako kot je na seji dejal arhitekt Roman Rems, se tudi delni servisni cesti ne bo dalo izogniti, saj bo potrebna za dovoz stvari v poslovne prostore in lokale, prav tako pa jo bodo rabili stanovalci – za neoviran promet. Stane Drolje je ob tem tudi predlagal, da bi že zdaj ukinili staro bencinsko črpalko pred gostiščem Vis. Kljub temu bo črpalka še nekaj časa ostala, ker bo tako ali tako ukinjena, ko se bo začelo uresničevanje načrtov za celovito prenovu Tržaške ceste in območja ob njej.

Tudi mirujoči promet bo ostal urejen tako, kot je bilo sprva načrtovano. Gre predvsem za garaže pod stanovanjskimi objekti. Le-te so bile v javni razpravi deležne številnih kritik, saj ob večjih deževjih kletne prostore zaliva voda. Izčrpavale jo bodo električne črpalke. Kdo pa bo plačal elektriko? Stanovalci in uporabniki objektov (in garaž). Če bi namreč garaže postavili ob stanovanjskih objektih, za slednje pravzaprav ne bi ostalo nič prostora.

Staro se mora umikati novemu in prenovljenemu, čeprav ljudem na prizadetih območjih to ni po volji. Sedanji prebivalci območij ob Bobenčkovi in Gregorinovi ulici so upravičeno nejevoljni, ker tako dolgo nihče ni odgovoril na vprašanje, kaj bo z njimi. Sicer pa je treba reči, da je to območje naše občine načrtovano kot del mestnega območja in to prav gotovo njegov najlepši del. Ne nazadnje so to na javni obravnavi v prostorih KS letošnje pomlad priznali tudi nekateri od tistih prebivalcev, ki jih bo uresničitev načrtov »spodila« iz njihovih domov.

MOJCA KAUČIČ

Ena od zanimivosti parade: kmečke žene z domačimi dobrotami

Stari furmani in nova trgovina na Igu

Odkar je Konjerejsko društvo Krim znova obudilo zanimanje za konje, ta nekdanja žlahtna kmečka dejavnost na izjanskem območju doživlja pravo renesanso.

Pa se je v nedeljo, 10. septembra na Igu spet zbralo vse, kar premore kako staro kmečko ropotijo in bilo je spet kot v starih dobrih kmečkih časih, pa čeprav so vsenaokrog rohnili avtomobili in nove potrošniške hiše z bahavimi belimi fasadami niso niti od daleč spominjale na nekdanje kmečke kajže. Po cesti od križišča proti Brestu do kmetijske zadruge Ig je ob bučnem pozdravljanju vsaj nekaj tisoč radovednežev primarširala povorka konjskih vpreg s kosi, mlatiči, žanjicami, lojtrskim vozom natovorjenim s senom, s pravcato staro kovačnico (in kovači) na kolesih, gnojnim vozom, s staro stopo za phanje žita in nekdanjo »trugo« za prevoz peska. Čebelarji, ki so se pripeljali na lastnem »gumiradelju«, so spotoma ponujali slastno medico, kmečke žene v starožitnih »fertahih« pa razne domače poslastice. Drvar z »oporažkljanimi« hlodi in »žlajfom« za vozom je moral sredi Iga celo počakati na svojega pomočnika, da je stisnil šilce domačega, preden je lahko krenil naprej. Vso to staro kmečko zbirko na kolesih je vlekel prek 70 konj, ki jih je v glavnem prispevalo Konjerejsko društvo Krim. Manj muhasti od tolstih šimeljnov, ki so hrzali skozi Ig in spotoma veselo stresali fige, so bili novi kmetijski stroji in razna tehnika, ki so jo prikazali kot

nekakšno primerjavo, kako velik napredek je bil zadnje čase dosežen v kmetijstvu.

Pisana paradna družina je slednjič obtičala pred kmetijsko zadruzo na Igu, kjer so ob tej priliki odprli novo vaško trgovino in črpalko za D 2 gorivo. Prostor za novi trgovski objekt je upravljalca – Kmetijska zadruga Ljubljana, pridobila kar s preureditvijo nekdanjega otroškega vrta, ki je že več kot štiri leta sameval prazen. Na 200 kvadratnih metrih je tu poleg samopostrežne trgovine tudi splošni in manjši delikatesni oddelki, diskont in bife.

»Ig je že nekaj časa trgovsko slabo oskrbljen, zato so si krajan že prav želeli novo urejeno trgovino,« nam je povedal ob otvoritvi direktor KZ Ljubljana Jože Tanko. »Pri naši zadruzi smo se odločili, da izkoristimo te razpoložljive prostore. Tako je zdaj to območje na enem samem dvorišču dobilo praktično vse, kar rabi.«

Ob otvoritvi pomembnega trgovskega objekta je zbranim posebej spregovoril tudi predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc, kulturno pa so slovesnost popestrili moški pevski zbor Iška vas in učenci OŠ Ig. Na prireditvi pa so prav tako podelili tudi visoka državna priznanja zaslužnim kooperantom in delavcem KZ Ljubljana, TZO Dobrunje in TZO Grosuplje. Ta so prejeli: Drago Kastelic, Jože Tanko, Janez Mencej, Anton Perme, Anton Susman, Ivan Levičnik, Martin Starc, Francišek Trobec in Ana Kavčič.

BRANKO VRHOVEC

NOVE TRGOVINE

V Polhovem Gradcu

Preskrba z osnovnimi živili v Polhovem Gradcu poslej ne bo več tako hud problem. Sredi vasi, kraj avtobusne postaje so namreč pred dnevi odprli novo zasebno trgovino, kjer bodo zdaj Polhograjci našli tisto, česar očitno primanjkuje v njihovi stari trgovini. Na polih nove trgovske zgradbe je zaenkrat na voljo sadje in zelenjava ter razna druga živila.

lastnik Zvone Buh pa razmišlja že tudi o dodatnem turističnem blagu, ki naj bi prišlo prav zlasti izletnikom, ki vse česse zahajajo v ta kraj. »Polhov gradec je znan kot turistično-izletniška vas, zato se mislim tudi sam po svojih močeh vključiti v njeno turistično ponudbo,« pravi podjetni Zvone Buh.

B. VRHOVEC

Na Rašici

Zasebne trgovine v zadnjem času rastejo po naši občini kot gobe po dežju. Za Rašico lahko rečemo, da jo je nujno rabila in jo tudi dobila – ravno pravi čas. Božo Zalar je kar nekoliko pohitel, saj v vasi do pred parimi meseci niti niso vedeli, da se jim obeta nova trgovina in spraševali so se že, kaj bodo potem, ko se bo konec letošnjega leta zaprla sedanja trgovina, ki ji poteče najemna pogodba v Žužkovi hiši.

Božo Zalar z Rašice 34 sicer zdaj še pravi, da je vsak začetek težak, vendar je obenem poln optimizma. Da bi kupce z nečim pritegnil, je v svojo trgovino Jerbas »pripeljal« grosupeljski kruh in mesnine Toneta Arvaja z Britofa. Razmišlja pa tudi o drugih stvarih,

inflaciji robo plačati že v osmih, največ petnajstih dneh. Marsikakšen izdelek pa se v trgovini ne »obrne« tako hitro. Morda bi bilo nekoliko bolje, če bi imel podjetje, saj v tem primeru vsi posli potekajo preko Službe družbenega knjigovodstva, kar stvari pravzaprav olajša in poenostavi.

Trenutno v trgovini delata sama z ženo Jano, ki je sicer po poklicu zobna asistentka. Verjetno bo moral Božo Zalar, če bo število kupcev tako naraščalo (trgovina je odprla vrata 13. septembra), zaposliti prodajalko »od zunaj«. Z ženo vsega dela ne bosta zmogla sama. Vsaj žena Jana ne bo mogla prav veliko časa preživeti v trgovini, saj je to za mater s tremi majhnimi otroki (deklicami starimi

da bi ustregel sovaščanom in prebivalcem drugih okoliških krajev. Ena od teh stvari je dovoz mesečne količine živil na dom, v odročnejše kraje, na oddaljene kmetije ali počitni-karjem. Ljudje bi živila naročili po telefonu ob sredah, ob petkih pa bi jih dobili na hišni prag, oziroma čezenj.

Novopečeni trgovec, ki je po poklicu izučeni prodajalec, je bil zadnjih deset let ekonom v domu za starejše občane na Taboru. Bil je tudi skladiščnik pri Mercatorju, torej mu je trgovina na drobno, še bolj pa na debelo, dobro znana. Zdaj, na začetku, si v svoji trgovini pridno zapisuje, po čem ljudje sprašujejo in na njegovih policah še ne morejo najti. Prav vseh stvari seveda ne bo mogel imeti na zalogi, saj zaloge veliko stanejo. Plačilni roki so namreč za zasebnike še bolj strogi kot za družbene trgovine. Veletrgovcu je treba ob tej

devet in štiri leta ter osem mesecev) prehuda obremenitev.

Trgovina ima sicer za zdaj (skupaj s skladiščnim prostorom) le okrog 60 kvadratnih metrov površine, vendar Božo Zalar že zdaj ugotavlja, da jo bo treba na nek način razširiti. Ko jo bo, tega prav gotovo ne bo naredil na prostoru, kjer ima mama cvetlični vrt. Hiša je namreč obdana s cvetjem kot vse druge v Rašici.

Trgovina je odprta vsak delovni dan od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 16. ure in ob nedeljah od 9. do 12. ure. Zasebnik si tak urnik (tudi če je v majhni vasi) lahko privoščiti in se mu tudi splača. Če ne zaradi ne vem kako velikega izkupička pa zato, ker so kupci zadovoljni in bodo spet prišli. In to, ne nazadnje, ne velja le za Božo Zalarja, ampak tudi za številne druge zasebne trgovce v naši občini.

MOJCA KAUČIČ

V Kozarjah

Tudi v krajevni skupnosti Kozarje smo dobili zasebno trgovino z mešanim blagom »ZAJC« na Skopčevi ulici števil. 3.

Ker je problem trgovine na tem podočju prisoten že dvajset let, saj v vseh teh letih nismo dobili večkrat obljubljenega trgovine, smo bili krajan zelo veseli odločitve Marije Zajc, da odpre trgovino z mešanim blagom kar doma. Zgrajena je bila iz bivše garaže in manjše priročne delavnice, v njej pa je cca 37 m² prostor, poleg nje pa sta dve skladišči s po 12 m² ter manjše priročno skladišče za embalažo in čistila. Na dvorišču je urejeno tudi

parkirišče za sedem avtomobilov.

V trgovini je možno kupiti vsa osnovna živila, vse vrste pijač, ter ostale gospodinjske potrebščine, izbiro pa bodo razširili tudi po želji kupcev, ki jim bodo radi prisluhnili.

Trgovina je odprta vsak dan od 8. do 12. ure, popoldne od 14. do 20. ure ter ob nedeljah od 8. do 12. ure.

Če se bo pokazala potreba oz. želja (predvsem starejših in bolnih), bodo blago pripeljali tudi na dom. Naročila sprejemajo po telefonu števil. 271-311.

Oglasite se, trgovina »ZAJC« vas pričakuje!